

La humanitat

Any III : Núm. 380
Barcelona, divendres, 27 gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Fonogrames de «La Humanitat»

Per als dies que vénen

—Què pasará, el dia primer de febrer?
—Que es reunirà el Parlament...
—I, què faran, els radicals?
—El de sempre.
—Vol dir que no rectificaran?
—No poden.

Tenim molt de gust en participar que el senyor Maura ha negat un altre cop que hagi vist el senyor Cambó. I tenim molt més de gust en dir que "El Sol" ha repetit que hi ha parlat. L'únic que no ha dit una paraula ha estat el senyor Cambó. Tal com era de suposar.

El senyor Royo Villanova ha participat que tenia molt d'interès a explicar una interpellació perquè li digués el per què i el com ha resolt la crisi de la Generalitat el senyor Maura, i el per què es van traspasar els serveis a la Generalitat.

Ho diu "A B C" i "El Debate". Ens sembla que el senyor Royo Villanova ignora que ja s'ha aprovat l'Estatut.

Hi ha homes que especialitzen el seu saber en una qüestió determinada. D'aquests homes en diuen tècnics. Hi ha altres homes que especialitzen llurs activitats en certes qüestions, i llur especialització esdevé obsessió, més tard mania i després bogeria. D'aquesta mena de paranoics en diuen "royo-villanoves".

El senyor Gil Robles voldrà explicar una interpellació sobre el per què se suspelen els actes d'"Acció Popular". Se suspelen perquè són "d'acció antipopular".

Ha tornat a sortir el diari "La Monarquía", d'aquell tipus que es deia Benigno Varela. El senyor Varela ha estat mantes vegades a la presó.

Els senyors Guerra del Río, Aranda i Rey Mora pensen demanar explicacions al Govern sobre els fets del 8 de gener. El senyor Casares Quiroga ha dit, particularment, que des del dia 1 estarà disposat a acceptar totes les interpellacions sobre els fets passats, per tal com pensa dir unes quantes coses greus i sensacionals que en aquella hora ja es podran dir, perquè encara que estiguin dintre d'un sumari, ja no han d'ésser un secret.

A hores d'ara estan ja acabats i enllestits els següents projectes de llei que seran tasca d'aquestes Corts: Congregacions Religioses, Tribunal de

Garanties Constitucionals, Electoral, Ordre Públic i Premsa.
La feina, doncs, és llarga.

—I crisi?
—Res.
—Voleu dir?
—Us ho asseguro...
—Bé, però...
—Si hi ha d'haver crisi, serà en el Parlament. Fora d'ell, no n'hi haurà.
—Esteu segur...
—No us càpiga el menor dubte.
—Però pot haver...
—...algun cos a cos? No us ho nego...
—Ah! Ho veieu?...
—I també us dic que si arriba aquest cos a cos, serà sagnant...
LLUCIA VINYES

CARNET

El president de la República portuguesa -- aquell general Carmona que tan malament tractava els conspiradors republicans i tan bé ha tractat els conspiradors monàrquics -- està greument malalt.

Primer un cicló. Després la malaltia del president. Aquests monàrquics per tot on passen fan estralls.

El Parlament bulgarès havia d'obrir les seves sessions un dia d'aquests. Però ha nevat tant i d'una manera tan terrible, que s'ha ajornat l'obertura perquè els diputats no tindrien manera d'assistir-hi.

Comentari d'un diputat dels que se "sacrifiquen":

—Si això passés sovint a Madrid, em faria girar les mil pessetes cada mes!

Martínez Barrios, al qual els madrilenys diuen Martínez Birria quan era ministre, ha fet declaracions. Són molt importants: ha dit que el Govern no podrà fer eleccions el proper abril.

L'ofici de profeta és mal ofici.

Senyor Martínez Barrio: si segueix per aquest camí li tornaran a dir Martínez Birria.

I un llibre: "El doctor Arrowsmith", del nord-americà Sinclair Lewis, que és un gra que li ha sortit a l'imperialisme ianqui. I que és un gran novel·la.

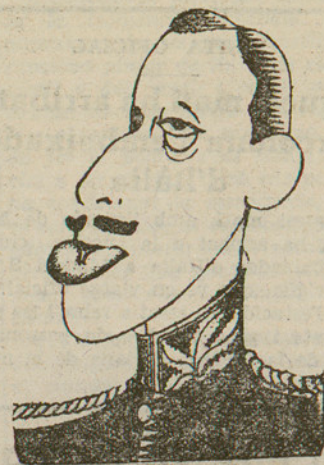
EL BORBO ES DIVERTEIX

Com que no pot matar homes, es dedica a la caceria de tigres

A la secció corresponent hi trobareu un telegrama procedent d'Itàlia, en el qual es diu que l'ex-rei ha passat per Roma en direcció a Ceylan, on va per tal de dedicar-se a la caceria de tigres.

Això que fa ara el Borbó -- encara que sempre ha estat aficionat a matar -- ens recorda un passatge de la vida de Napoleó.

Quan Napoleó fou empresonat i traslladat a Santa Elena, féu com-

prar un remat de vaques que pasturaven pels voltants de la casa on s'estatjava el que féu a Jaca, el que havia fet pels carrers de Barcelona i pels carrers d'altres ciutats, matant obrers i homes d'ideals, ara, per aconsolar-se, se'n va a matar tigres, pel sol gust de veure rajar la sang, per a fer-se passar aquella set de sang, aquella set que mai pogué apaivagar.

El cas del Borbó és, actualment, una cosa semblant. Com que ara no pot fer el que féu a Jaca, el que havia fet pels carrers de Barcelona i pels carrers d'altres ciutats, matant obrers i homes d'ideals, ara, per aconsolar-se, se'n va a matar tigres, pel sol gust de veure rajar la sang, per a fer-se passar aquella set de sang, aquella set que mai pogué apaivagar.

Catalunya vol tenir cura del seu ordre públic

Ja ha arribat el moment que la nostra Generalitat es faci càrrec de l'ordre públic a Catalunya. Encara que no fos reconeguda aquesta facultat per les Corts Constituents en aprovar el nostre Estatut d'Autonomia, hauríem fet la mateixa afirmació.

Malauradament no són pas llunyans els dies en els quals s'ha palesat amb tota claretat que la policia que ens ha facilitat el Govern central està mancada en absolut de l'eficiència que es pot i ha d'exigir-se a un organisme tant nombros com proveït de les facultats necessàries per portar a terme el seu comès amb tota la perfecció.

Barcelona, com així també altres poblacions de Catalunya, han estat no fa gaire exposades a seriosos contratemps. Han funcionat amb tota tranquil·litat dues fàbriques de bombes, si és que no n'hi ha més, que han tramès els seus "productes" arreu de la Península sense que els que tenen l'obligació i el deure de tenir-ne coneixement, hagin intervingut fins que "les bombes han descobert la policia", com deia encertadament un setmanari humorístic. Els atracaments són cosa corrent a casa nostra; els delictes contra la propietat i contra la seguretat personal se succeeixen amb una continuïtat esfereïdora. Hom troba encara bombes arreu.

Què hauria estat de nosaltres si els posseïdors d'aquests elements de destrucció haguessin estat gent decidida amb prou coratge per a utilitzar-los?

El senyor Ibáñez, cap de Policia de funesta memòria, respondria la nostra pregunta dient que tenia conel-

ALS PASSADISSOS DE LA CAMBRA

Els regionalistes, ahir, varen aplaudir el senyor Serra i Moret. Quines coincidències insospitades varen obrar aquest fenomen? Es que el líder socialista va fer una defensa de la propietat? Es que va manifestar-se paladí de la religió catòlica, apostòlica i romana? Es que va posar-se al costat de les organitzacions patronals?

Res d'això. Els regionalistes varen aplaudir, engrescats, el senyor Serra i Moret, perquè aquest va sustentar un tesi discrepant, en un punt determinat, del criteri del Govern.

El senyor Serra i Moret no va sentir-se'n gens joiós d'aquests aplaudiments inesperats.

El senyor Maluquer i Viladot, ha seguit, políticament, aquests darrers temps, una trajectòria anòmala.

Antic monàrquic, va desencanyar-se del règim, i en venir la República, precisament des de les columnes del nostre diari, va fer manifestacions d'acatament sincer al nou sistema de govern. El seu republicanisme, palesat després més d'una vegada, ha culminat amb el seu ingrés a la Lliga...

Ahir, el senyor Maluquer i Viladot va assistir a la sessió. I als passadissos, abans de començar aquesta, el senyor Maluquer i Viladot va fer un xardorós elogi del Parlament de Catalunya.

Els senyors Lluhi, Xirau i Terradellas, ahir varen palesar tenir una envejable sang freda. "Ni que ens burxin parlarem, doncs som gent disciplinada", varen dir abans de començar la sessió.

I no varen parlar, malgrat que el senyor Ventosa i Calvell, amb aquella malícia de polític de vell règim que no pot treure's del damunt, va estar burxant-los bona estona.

Devia haver-hi, sobre si parlarien o no, alguna juguesca feta entre els diputats de la Lliga. Juguesca que, naturalment, va perdre l'ex-ministre del Borbó. I que sospitem que va guanyar el senyor Trias de Bes, a judicar per la cara de satisfacció que feia.

Tenim el senyor Josep M. Tallada --l'autor d'aquella frase: "el cor el tinc a l'esquerra i la cartera a la dreta"-- per un polític fonamentalment esquerre, posat a la dreta per un atzar de les circumstàncies.

Es veu que anàvem equivocats. Ahir, al Parlament, varem sentir que el senyor Tallada era felicitat pel fet de prendre part en un cicle de conferències organitzat per la "Prapaganda Cultural Catòlica".

Amb ell, parlaran l'apupista Peman, el cavernícola Gil Robles, el monàrquic Lucia i el bisbe de Tarazona.

Se li haurà passat el cor a la dreta, al senyor Tallada?

El senyor Ventosa i Calvell acaba el seu discurs, ple de males intencions.

Escoltem el que sobre el mateix opinen uns quants diputats...

El senyor Riera. -- Paraules... paraules, paraules...

El senyor Lluhi. -- No m'ha agradat. I això que podia lluir-s'hi! Ho va fer millor l'Humbert Torres!

El senyor Xirau. -- Volia que parléssim. Ja ho farem quan es discuteixi l'Estatut orgànic!

El senyor Duran i Ventosa. -- Estic entusiasmat!!

El senyor Casanoves. -- Mala intenció i res més.

El senyor Pi i Sunyer. -- Ja no cal parlar-ne més...

El senyor Palacín. -- No l'he sentit. He sortit del saló. No vull escoltar els ministres de la monarquia!

Ventura Gassol al Poble Nou

Demà, dissabte, dia 28, a les deu de la vetlla, el senyor Ventura Gassol donarà una conferència pública al Casal Icària, Passeig del Triomf, 50, Poble Nou. Tema: "Excursionisme".

FIGURES DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

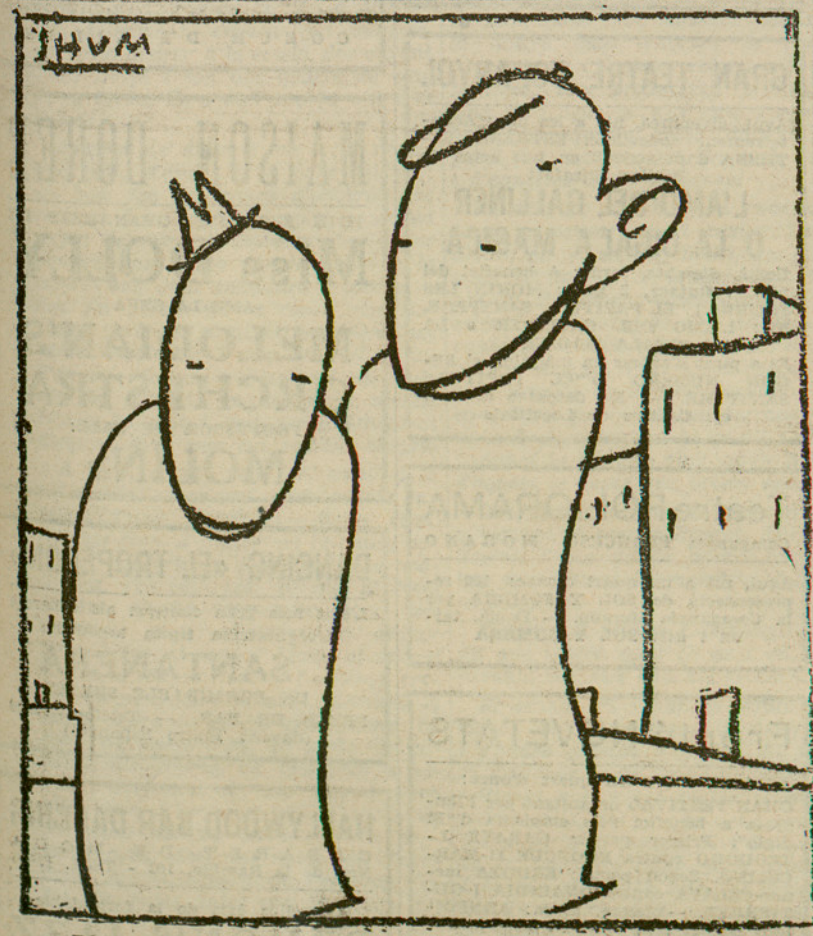
MARTÍ ROSSELL I VILÀ

tadà pel "gran delictu" d'exigir-li la seva identitat abans de deixar-se escorcollar. Encara en fa menys que un agent de policia, en anar a colpejar un detingut amb el canó de la seva pistola, i en esquivar aquell el cop, colpejà la cara d'un xofer de la Prefectura de Policia.

Així és que del que hem dit se'n desprèn que els agents de l'autoritat que no són prou hàbils per a descobrir i evitar una conspiració amb totes les agravants, en són prou per a colpejar impunement el delinqüent o no, que els cau a les mans.

Davant del que hem exposat i de moltes altres causes que coneixem, s'imposa, és urgent, necessari i imprescindible que, com més aviat millor, la Generalitat de Catalunya sigui mestressa i responsable del nostre ordre públic.

J. V.

—Diuen que ara haurem de fer un homenatge a l'ex-cap superior de policia.
—Per què? Per la seva actuació?
—No; perquè se'n va.